

191

147

O R A T I O
HABITA IN BASILICA
PRINCIPIS APOSTOLORUM
D E U R B E

Die 22. Februarii 1733.

A JOSEPHO SIMONIO ASSEMANO

*Ejusdem Basilicæ Presbytero Beneficiato, Bibliothecæ
Vaticanæ Secundo Custode, & SSm̃i Dñi Nostri
ab honore Cubiculi,*

DUM A CAPITULO, ET CANONICIS

BENEDICTO XIII.
PONTIFICI MAXIMO

SOLENNES EXEQUIÆ CELEBRARENTUR,

ANTEQUAM EJUS CORPUS

INDE AD ECCLESIAM

Sanctæ Mariæ supra Minervam efferretur.

ROMÆ MDCCXXXIII.

EX TYPOGRAPHIA HIERONYMI MAINARDI
SUPERIORUM PERMISSU.

mo lo tiene dispuesto el General de su Religion. Por tanto os mando, que siendose ^{revela} ~~revela~~

est
c
p
t
r
l
l

ORATORIA

HABITATA IN BASILICA
PRINCIPIS APOSTOLORUM

DE URBE
DE ANNO 1733

A JOSEPHO SIMONIO ASSEMANO
Episcopo Basiliensi Presbytero Regulari, Baccalario
Sacrae Theologiae, Doctori, & Sacerdoti

DUM A CAPITULO ET CANONICIS

BENEDICTO XIIII
PONTIFICI MAXIMO

SOLENNITATEM CELEBRANTUR
ANNO DOMINI MDCCXXXIII

INDEX AD ECCLESIAM
SACRAE THEOLOGIAE

ROMAE MDCCXXXIII
IN AEDIBUS HIERONYMI MARCHETTI

JURATA

IN AEDIBUS HIERONYMI MARCHETTI

IN AEDIBUS HIERONYMI MARCHETTI

191

188

(III.)

Reverendissimo Patri

FR. THOMÆ RIPOLL

TOTIUS ORDINIS FF. PRÆDICATORUM

GENERALI MAGISTRO

JOSEPH SIMONIUS ASSEMANUS

*Vaticanae, tum Basilicæ Presbyter Beneficiatus, tum
Bibliothecæ secundus Custos, & SSni Dni Nostri
ab honore Cubiculi.*

**UM Capitulum ,
& Canonici Sa-
crofanctæ Bafili-
cæ Vaticanæ, pro
acceptis à BENE-
DICTO XIII.**

**Pontifice Maximo beneficiis, solen-
nes illi Exequias decrevissent, Ora-
tiunculam quoque de ipsius laudi-**

a 2

bus,

mo lo tiene disuelto el General de su Religion. Por tanto os mando, que siendose presentada
est

(IV.)

bus me habere jufferunt. Hanc igitur, licet rudem & incultam, nec meritis tanti Pontificis parem, Tibi offero ac dedico, Reverendissime Pater: ut qui amantissimum inclyti Prædicatorum Ordinis, cui dignissimè præes, Alumnum, & eximium decus, ornatu tam splendido ex eadem Basilica efferri curasti, Tumuloque magnificentissimo in communis Parentis Sacello illum mandari studes; hoc rerum erga Nos gestarum compendio, quod opere tumultuario in præscripti temporis angustia congesti, grati animi mimentum Pontifici de nobis, nostraque Basilica & Capitulo bene merito positum habeas.

ORA

(IX.)

Interdum, postquam gravia Administrom sapienter explicasset negotia, nobiscum in Choro intererat, dum canerentur divinae laudes, aut sacra Liturgia, aut Concio Evangelica haberetur. Neque illi quidquam jucundius & antiquius, quam pueros recens natos salutaribus Baptismi aquis tingere, adultos fidei mysteriis imbuere, Aras pro Templi hujus dignitate Deo dedicare. In conferendis verò Ecclesiae Ordinibus, ob ingentem multitudinem, dolentes saepe illum spectavimus penè deficientem, atque inter manus Ministrorum concidentem.

Cùm ad Templi atrium hiberna tempestate Catechumenos sacris verbis expiaret, ut regenerationis lavacro abluerentur, exoratus, ut sibi à frigore consuleret: nunquam, inquit, Ecclesiarum incommoda mihi nocuerunt. Per solennem autem Corporis Christi festum diem, licet vestigia vix firmare posset, minime acquievit, ut humeris invecus, Eucharistiae Sacramentum deferret. In ea vero supplicatione, quae octava ejusdem celebritatis die à nobis fieri consuevit, pedibus nobis-

mo lo tiene disuelto el General de su Religion. Por tanto os mando, que siendose

est

c

I

1

r

(X.)

biscum, dextera facem, sinistra baculum gestans, quo debilia membra sustentaret, semper incedebat.

Quid de Episcoporum inaugurationibus per se in hac Basilica habitis? Quid de Beatis in Sanctorum numerum adscriptis? Quid tandem non præstitit, ut paternum amorem ac benevolentiam, qua Nos, nostramque Basilicam prosequeretur, manifestius ostenderet? Verum luculentius illud caritatis suæ argumentum non est silentio prætermittendum, quod cum Capituli redditus ob iteratas rei agrariæ calamitates jam jam pessum irent, erogatis summa liberalitate multis aureorum millibus, uno die cumulatissimè reparavit. Tantæ beneficentiæ hoc etiam accessit, quod à fundamentis novas & amplas pro Alumnis Vaticani Seminarii ædes erexit atque instruxerit. Ut ad perennem erga Pontificem munificentissimum, de hac Basilica, & Capitulo optime meritum, gratiarum actionem posita monumenta testantur.

Sed hæc inania sunt, ac vana: neque in nostris, & posterorum animis eum amplius

ex-

191
190

(XI.)

excitabunt pietatis ac religionis ardorem, quo, cum ad Chorum accederemus, Tumulum, in quo Corpus tuum venerandum, Pontifex Beatissime, jacebat, suspicientes, vehementissime incendebamur. Nunc, proh dolor! tanto pignore orbati, hoc quoque solatio destituimur. Nunquam sane jacturam hanc solari potuissemus, nisi ut votis tuis, Deo ad tuæ famæ claritatem ita disponente, obsecundaremus. Iis enim secundum obitum sociari optaveras, quorum præclarum Institutum, probatissimamque doctrinam, amplissimo Principatu abdicato, olim amplexus, communem cum illis vivendi normam, & ipsum inclytæ Prædicatorum Familiæ nomen, etiam in Pontificiæ dignitatis fastigio semper retinuisti.

Perge igitur, optime Pontifex: decretum Tibi modo, meritisque tuis eximiis debitum triumphum age: ac nostri memor, de cæli sedibus, ad quas Te vocatum fuisse confidimus, Nos, nostramque Basilicam tuo patrocinio fove, protege, ac tuere. Futurum siquidem speramus, ut ubi tot præbuissti Sanctissimo Pontifice digna virtutum exempla,
ibi

mo lo tiene difoneto el General de su Religion. Por tanto os mando, que siendose en
ef

(XII.)

ibi sublimioris, quàm nunc, ordinis honores
tuo nomini decernantur.

FINIS.

